

ZDARMA

Miličínský

zpravodaj

1
2026

KAHLOVICE, MALOVICE, MILIČÍN, NASAVRKY, NOVÉ DVORY, PETROVICE, REKSYNĚ, ZÁHOŘÍ, ŽIBKOV

NOVOROČNÍ ZVONĚNÍ NA KALVÁRII

MILIČÍNSKO PLNÉ AKCÍ

Návštěva záků 9. tř. v domově s
pečovatelskou službou, Školní
jarmark, Prosinec v MŠ, Vánoce
v Malovicích...

KRUHOVÝ OBJEJD

Dokončování a aktuální
informace

OKÉNKO DO HISTORIE

Další díl přepisu díla místního
rodáka Městečko mého mládí

OBSAH:

| Novoroční přání str. 2

Zastupitelstvo | str. 3

Dokončení kruhového objezdu | str. 4

Dokončení kruhového objezdu | str. 5

Prosincové akce ZŠ | str. 6

Prosinec v MŠ | str. 7

Z Petrovic | str. 8

Z Malovic a Petrovic | str. 9

Novoroční zvonění | str. 10

Posezení s country tóny | str. 11

Městečko mého mládí | str. 12

Městečko mého mládí | str. 13

Historické okénko | str. 14

Historické okénko | str. 15

Plakáty, pozvánky | str. 16

Společenská rubrika | str. 17

Novoroční tradice | str. 18

Vzkaz pro sebe | str. 19

Kalendář akcí | str. 20

Novoroční přání

****Vážení spoluobčané, milí Miličičáci,****

vánoční svátky i silvestrovské oslavy jsou za námi. Doufám, že jste je prožili v klidu, pohodě a s lidmi, kteří vám dělají radost. A pokud jste během svátků snědli o pár vanilkových rohlíčků víc, než jste původně plánovali, vězte, že v tom rozhodně nejste sami. Vánoce jsou přece jen jednou za rok — a těžko se odolává, když talířek s cukrovím stojí přímo před vámi tak blízko.

Věřím také, že Ježíšek byl štědrý a že vám nové dárky dělají radost. A pokud jste dostali ponožky, tak vězte, že i ty se jednou budou hodit. Obaly z dárků už jsou jistě poctivě vytříděné, chlebičky snědené a poslední prskavka dávno dohořela. A tak nastal čas vykročit do nového roku s čistou hlavou a s novou energií.

Rok 2026 je před námi jako nepopsaný list. Přeji vám, aby se na něj zapisovaly hlavně dobré věci, radostné chvíle, osobní úspěchy, splněná přání a pevné zdraví. Ať máte dostatek elánu na vše, do čeho se pustíte, ať už jde o práci, rodinu, koníčky nebo třeba dlouho odkládané novoroční předsevzetí. A pokud se vám některé z nich nepodaří splnit hned v lednu, nezapomejte, je tu mnoho jiných měsíců. :))

Dovolte mi také poděkovat vám všem za to, jak společně tvoříme Miličín. Za sousedskou soudržnost, za ochotu pomáhat, za účast na akcích i za to, že se zajímáte o dění ve městě a jeho místních částech. Každý z vás přispívá k tomu, že Miličínsko je místem, kde se dobře žije, kde se lidé zdraví na ulici a kde se tradice stále drží při životě.

Těším se na další společný rok, na nové projekty, setkání, slavnosti i drobné radosti, které k životu v našem městě patří. Věřím, že rok 2026 bude pro Miličínsko rokem úspěšným, klidným a plným dobrých zpráv.

Do nového roku vám přeji mnoho štěstí, zdraví, spokojenosti a dobré nálady. Ať je pro vás rok 2026 tím šťastným.

Václav Karda
starosta města Miličín

Zápis ze zasedání Zastupitelstva města Miličín konaného dne 16. 12. 2025

Přítomni: p. Karda, Mgr. Plačková, p. Imramovská,
p. Hevera, p. Matoušek,
p. Rytíř, Ing. Třelil, p. Zíka, p. Vachtl

- Zasedání ZMě zahájil starosta města pan Václav Karda.

- ZMě projednalo a schválilo rozpočet příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Miličín, okres Benešov na rok 2026. Příjmy 17.930.000,-Kč, výdaje 17.930.000,-Kč
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo a schválilo Střednědobý výhled hospodaření PO ZŠ a MŠ Miličín, okres Benešov na rok 2026 -2028
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo a schválilo - Rozpočet města Miličín na rok 2026
Příjmy 29.100.000,-Kč, výdaje 65.100.000,-Kč, saldo -36.000.000,-Kč.(do rozpočtu je stále zapojena položka kanalizace tak aby se případně části dali financovat)
Rozpočet se schvaluje schodkový se zapojením přebytku hospodaření předcházejících let.
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo a schválilo Střednědobý výhled rozpočtu města Miličín na r. 2026 – 2028 - 9x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo a schválilo návrh na úpravu rozpočtu města Miličín č. 6/2025
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo sdělení č. 406 Ministerstva vnitra ze dne 7. října 2025 o vyhlášení výše základny pro výpočet odměn členů zastupitelstev územních samosprávných celků ZMě odsouhlasilo odměny neuvolněným členům zastupitelstva územního samosprávného celku ve výši 2.000,-Kč měsíčně a odměna neuvolněného místostarosty města územního samosprávného celku ve výši 15.000,-Kč měsíčně od 1.1.2026
- 8 x pro, 0 x proti, 1 x zdrženo

- Starosta města seznámil zastupitele s proběhlou úhradou pohledávky po výzvě, od firmy Karla Pilze. ZMě pověřuje starostu města k podpisu pachtovní smlouvy s firmou Karel Pilz.

- ZMě projednalo a schválilo Dodatek č. 2 ke smlouvě o poskytnutí služeb ze dne 3. 7. 2023 (v režimu předcházení vzniku odpadů) mezi městem Miličín, 257 86 Miličín 1 a Diakonii Broumov, sociální družstvo, Husova 319, 550 01 Broumov s účinností od 1.1.2026. Jedná se o navýšení poplatku za obsluhu 1 ks sběrného kontejneru v režimu předcházení vzniku odpadů na 1.000,-Kč + DPH, město Miličín má 2 ks sběrných kontejnerů
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo a schválilo následující: Mzdy zaměstnanců města Miličín, odměny zastupitelů města a starosty města za 12/2025 vyplacené v lednu 2026 budou výdajem r. 2026
- 9 x pro, 0 x zdrženo, 0 x proti.

- ZMě projednalo a schválilo: Příjmy z pronájmu hrobových míst (smlouva na 10 let) a hřbitovních služeb na místním hřbitově uzavřené s nájemci hrobů v roce 2025 budou zahrnuty do výnosů r. 2025
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo.

- ZMě vzalo na vědomí protokoly z kontrol FV a KV u města Miličín za 2. pol. 2025. Nebyly nalezeny žádné nedostatky.

- ZMě projednalo a zamítlo snížení nájmu od 1. 1. 2026, pro rodinný dům čp. 168.
- 9 x pro, 0 x proti, 0 x zdrženo

- ZMě projednalo a schválilo umístění kamer v Miličíně, na měření rychlosti ve směru od Prahy a oslovit firmu Gemos CZ spol. s r.o. s realizací.

Další termín zasedání 21. 1. 2026 od 18:30 hod

OPRAVA PRŮTAHU MILIČÍNEM JE U KONCE

Dlouho diskutovaná stavba průtahu Miličínem byla v průběhu prosince dokončena a provoz byl plně obnoven jak pro motorová vozidla, tak pro pěší. Stavební práce probíhaly od začátku července, přičemž v druhé polovině října byl plně zprovozněn hlavní tah. Dokončovací práce následně pokračovaly až do prosince. Obavy z tvorby dlouhých kolon se naštěstí nenaplnily. Výrazně k tomu přispělo i město, které umožnilo průjezd jedním pruhem přes parkoviště. Kolony se netvořily ani po úplném zprovoznění stavby. Naopak se podařilo naplnit hlavní cíle projektu – zklidnění dopravy, zvýšení bezpečnosti chodců a zkvalitnění veřejného prostoru.

Nejviditelnější změnou je přestavba původní stykové křižovatky na křižovatku okružní. Součástí stavby však byla i řada dalších úprav. Vybudována byla nová dešťová kanalizace a veřejné osvětlení. Město Miličín financovalo výstavbu nových chodníků, výsadbu zeleně a úpravy místních komunikací. Během stavby se rovněž podařilo rozšířit parkoviště u školní zahrady a vytvořit nový předprostor u obchodu. Z důvodu norem a nařízení zrušit původní zastávky u školy a u fary, se významnou součástí projektu stalo vybudování nové autobusové zastávky nad hotelem. Díky možnosti otáčení autobusů na okružní křižovatce to bylo možné. Společně s nově vznikajícím menším autobusovým nádražím na protějším parkovišti se tak orientace v autobusové dopravě výrazně zjednoduší.

Realizace stavby se bohužel neobešla bez komplikací. Nedostatky v projektové dokumentaci a ne vždy ideální organizace prací si vyžádaly téměř každodenní přítomnost pana starosty na staveništi. Náročné bylo také informování veřejnosti o změnách v dopravě, které se často měnily ze dne na den. Je však nutné zdůraznit, že realizovat takto rozsáhlou stavbu na hlavním tahu z Prahy na jih, a to za plného provozu bez objízdných tras, bylo mimořádně složité.

Vzhledem k nepříznivému počasí v listopadu a prosinci budou některé práce dokončeny až na jaře. Jedná se zejména o zasypání dlažby na chodnících pískem a realizaci odolnějšího vodorovného dopravního značení. Město bude rovněž pokračovat v započatých pracích, jako je výstavba chodníku podél parkoviště směrem k obchodu a oplocení školní zahrady a fary.

Jsmo si vědomi, že stavba výrazně zasáhla každodenní život obyvatel Miličína i projíždějících řidičů. Zároveň si uvědomujeme, že ne vše bylo realizováno zcela ideálně. O to více si vážíme trpělivosti a shovívavosti, kterou jste během celé této akce projevili. Věříme, že výsledné úpravy přispějí ke zkvalitnění života v našem městě.

Devátákům se dostalo velkých díky

Byli tam vloni, vydali se tam i letos ve čtvrtek 11. prosince – do Domu s pečovatelskou službou v Pražské ulici ve Voticích. Devátáci stejně jako vloni naplánovali zazpívat seniorům několik koled a potom s nimi vytvořit vánoční dekorace. Tentokrát ale navíc několik týdnů trénovali hru na ukulele. Při hudební výchově i při češtině nacvičili píseň Tichá noc, která sklídila velký úspěch. Dalším bodem programu bylo zdobení perníčků. Žáci přivezli jako polotovar upečené perníkové hvězdy různých velikostí, dále cukrovou polevu a barevné zdobení. Přítomné ženy a jeden muž nanášeli polevu lžičkou na každou hvězdičku a potom je sesadili na sebe a spojili párátkem, které mělo na konci kometu. Celý stromek se na závěr posypal cukrovým zdobením. Následovalo tvoření dekorace z chvojí a různých přírodních i třpytivých přízdob. Vyrobito se několik kusů navíc, aby se dostalo i na nepřítomné obyvatele domu. Na závěr žáci opět zazpívali a zabrnkali na ukulele, museli dokonce přidávat. Posluchači nešetřili slovy chvály a velkým děkováním, navíc dětem věnovali i spoustu sladkostí. Bylo to hezké voňavé předvánoční dopoledne a snad potěšilo všechny účastníky.

Text Karolína Týleová

Vánoční školní jarmark se vydařil

V pátek 12. prosince se dvůr před základní školou přeměnil v náměstíčko s prodejními stánky, vysokými stolkami, hořícími svíčkami a velkými koši plnými jmelí. Od 13 hodin se konal tradiční jarmark s prodejem výrobků, které vytvořily děti ze školy i školky.

Školnímu jarmarku předcházela tradiční akce – střední tvořivé dílny v celé škole. Žáci po třídách se svými třídními učiteli vyráběli celé dopoledne, osmáci byli k dispozici nejmladším dětem. V první třídě dokonce přišly na pomoc i maminky. Vytvořilo se mnoho ozdob, dárečků a vánočních doplňků, které se v pátek 12. prosince prodávaly na jarmarku.

Jeden stánek zaplnila školní družina a výrobky z 1. stupně, druhý patřil starším žákům, u třetího byly výrobky z mateřské školy. Čtvrtý stánek byl tradičně „jedlý“ – s vánočkou, horkými nápoji, popcorny, cukrovými špízky a dalšími dobrotami. Všichni návštěvníci jarmarku si určitě našli nějakou ozdobu podle svého vkusu. Počasí nám sice nedopřálo sněhovou nadílku, ale vánoční atmosféru jsme si vytvořili i bez ní. Díky svícnům, výzdobě, vonícím nápojům, výrobkům, slavnostní náladě a jmelí rozdávánému zdarma pro štěstí u vstupu na jarmark a díky všem dobrým lidem, kteří se jarmarku zúčastnili, jsme prožili pěkný předvánoční den a podvečer.

Text Karolína Týleová

Prosinec v mateřské škole

Měsíc prosinec se v naší mateřské škole nesl v duchu adventu, tradic a radostného očekávání Vánoc. Hned na začátku měsíce jsme si společně užili čertovský den, který byl plný her, smíchu a malých zkoušek odvahy. Děti si vyzkoušely tematické aktivity a den jsme si všichni náramně užili.

V průběhu adventního období děti vyráběly drobné výrobky, které byly určeny k prodeji na vánočním jarmarku. Při tvoření rozvíjely svou kreativitu, trpělivost a radost z vlastní práce.

Nezapomněli jsme ani na přírodu – společně jsme ozdobili stromček pro zvířátka, a připomněli si tak, že Vánoce jsou časem sdílení a pomoci i těm, kteří si o ni sami říct nemohou.

Součástí prosincových aktivit byla také návštěva místního kostela, kde se děti seznámily s vánočními tradicemi a atmosférou tohoto výjimečného místa. Celý měsíc jsme si užívali vánoční zvyky, povídání, zpívání koled a klidné adventní chvíle.

Velkou radost dětem udělaly také nové hračky, které do školky přibýly. Okamžitě si našly své místo při hrách a zpříjemnily dětem společné chvíle.

Prosinec byl plný zážitků, radosti a kouzla Vánoc. Děkujeme všem rodičům za spolupráci a přejeme krásné a klidné vánoční svátky.

Text + foto Kolektiv MŠ

Zima v Petrovicích

Anděl, Mikuláš a mimořádná porce čertů. I tak by se dala shrnout letošní mikulášská nadílka v Petrovicích.

Ještě odpoledne provoněl okolí Petrovické hasičárny svařák, párky v rohlíku a z udirny klobásy. Od 16:00 hodin vystoupil pěvecký sbor pod vedením paní učitelky Mirky Kuklové s koledami. Po setmění vzplála pekelná brána a s duněním přišel Lucifer a jeho jedenáctihlavý roj pekelníků s pochodněmi. Naštěstí se vzápětí objevil i Mikuláš s andělem, kteří čertovské řádění rychle potlačili. Všech 33 dětí se básničkou, či písničkou obhájilo, dostalo odměnu a čerti, jako každý rok utřeli nos. „Však mi se za rok vrátíme!“ vzkázal Lucifer, než odtáhl na Kahlovice.

Velké díky patří všem organizátorům, pěveckému sboru a všem zúčastněným.

Za SDH Petrovice Honza Wohlmuth

VÁNOČNÍ SVAŘÁK A ROZSVÍCENÍ NÁVSI V MALOVICÍCH

Rozsvícení vánoční výzdoby na návsi už se v Malovicích stalo pěknou tradicí, na kterou se každý rok těšíme. Letos se tato akce konala v sobotu 20. prosince a nabídla příjemnou příležitost sejit se, popovídat si a společně si užít adventní čas.

K setkání neodmyslitelně patří i svažené víno, které si připravujeme společnými silami a které nás spolehlivě zahřeje. Po celou dobu panovala pohodová a přátelská atmosféra, kterou navíc poprvé zpestřilo živé hraní na klávesy. Sešlo se nás celkem dvacet pět a společně jsme si užili hezký předvánoční podvečer plný pohody a dobré nálady.

Text + foto Karel Trefil

Novoroční pochod

Novoroční procházka po okolí Petrovic byla letos provázena sluníčkem. Foukal sice ledový vítr, ale ani to nás neodradilo. Odpoledne tedy vyrazilo nás 15 a pes směrem na Skřivánek. Odsud přes les Hájek, přes pole, Struhami a rybník V lukách do Nových Dvůrů. Zastavili jsme se u obnoveného rybníku Loučka a odsud zpět do hasičárny. Procházku jsme zakončili u svařáku a zvěřinového guláše.

Mnohokrát děkujeme všem, kteří nás podpořili a Olině Votápkové za kulinářskou tečku.

Za SDH Petrovice Honza Kabát

Novoroční zvonění

První den nového roku se na vrchu Kalvárie opět rozezněl zvon Kaple Utrpení Páně. Novoroční zvonění, které se v Miličíně stalo oblíbenou a pevně zakořeněnou tradicí, přilákalo letos 277 návštěvníků, kteří si přišli zazvonit pro své osobní přání, dobrý pocit nebo jen nasát jedinečnou atmosféru začátku roku. Mnozí další dorazili, aby se setkali s ostatními, popřáli si do nového roku a společně sdíleli klidné novoroční odpoledne.

Zvonění v kapli má jednoduchý, ale silný symbolický význam. Každý, kdo vstoupí dovnitř, může zatáhnout za provaz zvonu a nechat jeho hlas rozeznít do kraje. Tento okamžik je pro mnohé příležitostí na chvíli se zastavit, ohlédnout se za uplynulým rokem a s nadějí vykročit do toho nového. Zvon jako by na malý moment spojil všechny přítomné, každého s jeho vlastním přáním, myšlenkou či tichou prosbou.

K příjemné atmosféře přispělo také pohoštění, které bylo pro návštěvníky připraveno přímo u kaple. Každý si mohl nabídnout teplý čaj, svažené víno nebo horkou ovarovou polévku, která v chladném lednovém počasí zahřála a potěšila. Právě tato drobná, ale srdečná pozornost dodala celé akci domácí ráz a vytvořila prostor pro milé rozhovory, úsměvy a přátelská setkání. Lidé se zastavovali, povídali si, sdíleli dojmy z uplynulých svátků i očekávání do nového roku. Nechyběly ani rodiny s dětmi či návštěvníci se svými čtyřnohými společníky.

Novoroční zvonění na Kalvárii je tradice, která spojuje generace. Připomíná, že nový rok nemusí začínat velkolepě, aby byl významný. Stačí chvíle klidu, společné setkání a zvuk zvonu, který nese přání všech, kdo se na Kalvárii vydají. Je to okamžik, kdy se město na chvíli zastaví, nadechne a společně vykročí do dalšího roku s nadějí a pospolitostí.

Tradiční „hraná“ opět rozezpívala Miličín

Dne 27. prosince 2025 se v klubu miličinského hotelu uskutečnila již tradiční „hraná“, která se i tentokrát konala za podpory města Miličína a pod záštitou TJ Sokol Miličín. Atmosféra byla od prvních tónů nabitá energií, radostí a především společným nadšením pro hudbu, které dokáže spojit místní i přesporní návštěvníky.

Hudební sесkupení složené z nadšených muzikantů z Miličína i okolí předvedlo pestrý repertoár – od klasických koled až po oblíbené country písně. Do zpěvu se s chutí zapojilo bezmála sedmdesát hostů, kteří zaplnili klub a vytvořili nezapomenutelnou atmosféru této krásné a stále oblíbenější tradice.

K dobré náladě přispěl i tradiční občerstvovací „fofr“, zejména u klobás, kde se sokolské zkušenosti a sehnarost opět ukázaly jako neocenitelné. Vele zkušený tým pořadatelů zvládl nápor s naprostým přehledem a úsměvem.

Celému hudebnímu večeru předcházela příjemná procházka po okolí Miličína, která účastníky naladila na společné setkání a dodala akci ještě více kouzla. Spojení zimní krajiny, přátelské atmosféry a následného hudebního programu vytvořilo harmonický závěr vánočních svátků.

Tradiční „hraná“ tak opět potvrdila, že v Miličíně má hudba, společné setkávání a sokolský duch pevné místo. Už teď se můžeme těšit na další ročník.

Tatínek a kráva

Vůbec byl náš tatínek, jak v živnosti, tak i mimo živnost nepraktický a unáhlený.

Tak také jednou, v první válce, koupil se sousedem, hostinským, na polovic krávu.

Přišel s touto Jobovou zvěstí domů v domnění, kdo ví jak nás nepotěší.

My však jsme byli všichni zdrceni!

Maminka povídala: „Děti, táta se nám zbláznil!“

Ale otec počal svůj počín obhajovat: Kráva bude prý u nás ve chlěvě, budeme jí krmit a dojit a o mléko se budeme s hostinským dělit na polovic.

Tak co jsme měli dělat?

Krávu nám prodal řezník Očenášek a zapřísahal se, že nadojí /ta kráva ovšem/ dvanáct litrů mléka denně.

Na polovic se také koupilo pole jetele, ale asi hodinu cesty daleko, až u Žibkova, kamenitými, úvozovými cestami. Když krávu přivezli, musel jsem každý den s trakařem pro jetel. Toho jetele jsem každodenně přivezl vrchovatý trakař, ale kráva jej slupla jako nic a již se zase po mně vyčítavě otáčela.

Nejmladší sestra byla postižena tím, že musela krávu pást. Každý den, již ve čtyři hodiny ráno, držel otec na dvoře krávu na provaze a volal na sestru: „Ty bys spala do poledne! Již je čas vést krávu na pastvu!“

Sestra již pomalu vycházela školu, chtěla dělat slečnu a za krávu se styděla. Vždycky vedla krávu tak, že ta šla po jedné straně cesty a sestra po druhé straně, aby se myslelo, že k ní kráva nepatří. Když již hnala z pastvy, ostatní pasáci hnali teprve dobytek na pastvu.

U nás v domě bývala každé školní prázdniny feriální osada dětí Československé jednoty z Prahy. Děti každé dopoledne vyhlížely z okna a jakmile uviděly sestru hnát krávu z pastvy domů, za pokřiku: „Slečna a kráva již jdou,“ se hnaly naproti, za hádky, kdo krávu povede. Sestra jim tu funkci přes město ráda předala.

A tak to chodilo den ze dne. Já vozil každodenně jetel z horoucích pekel a ještě mi přibýla práce se sušením jetele na zimu.

Ke všemu přibýla ještě potíží: Kráva dojila jen devět litrů mléka denně, místo dvanácti litrů, jak jistil řezník, který nám krávu prodal.

Lidé nám všelicos radili, mezi jiným také, abychom našlehávali krávě pití koštětem, ale všechno nic nebylo platno, kráva odmítala více než devět litrů mléka denně nadojit.

A řezník stále v hospodě trval na svém: „Ta kráva? Ta musí dát mléka jako hnoje! Jinak ji zastřelím! Dvanáct litrů musí dát – za to stojím!“

Tatínek si dělal starosti, že jeho kravský compaignon bude myslet, že kráva skutečně dojí dvanáct litrů mléka denně a že jej při dělení šidíme.

A když řezník stále vedl svou, pozval jej jednou k polednímu dojení, zároveň s hostinským. Řezníka pak požádal, aby krávu podojil sám, aby se ukázalo, zda nadojí více než my.

Řezník se před krávou chvíli natřásl a vyzdvihoval její kvality. Nakonec přece jen pod ní sedl a začal dojit. Ale čtverák hostinský mu schválně podal děravý hrnec a jak řezník dojil, mléko mu z toho hrnce teklo po nohavičích.

Když již dojiče tekoucí mléko začalo studit zkrze nohavice do nohou, teprve si toho všiml.

Vyskočil a křičel: „Jděte do prdele! Co jste mi to dali za hrnec? Vždyť je děravý!“

Za smíchu doběhl jsem domů pro zdravý hrnec a řezník dojil znovu. Ale, ať dělal, co dělal, nenadojil více než my. Také jen tři litry.

A tak jsme našemu kravskému tichému společníku dokázali, že tvrzení řezníka, co se dojivosti krávy týče, se nezakládá na pravdě a že se s ním o mléko dělíme spravedlivě. Ostatně nám to hostinský věřil i bez toho důkazu.

Ale ten řezník vedl dále svou. V neděli před svým krámem vykládal sedlákům: „Tak jsem jim prodal krávu – ale já jim ji nenechám! Já si ji vezmu zpátky! Vždyť oni ji zkazejí! Oni jí špatně vydojují!“

A dále řečnil: „Tuhle pro mne přiběhla jejich holka, abych si vzal nože a přišel k nim! Já honem běžel a vidím: kráva nad očima boule, vemeno oteklý! Tak jsem jim vynadal: Vždyť vy jí nevydojujete! Pak jsem sedl pod krávu a dojil dobře čtvrt hodiny – ale oni mi dali děravý hrnec, tak jsem jim zase vynadal – dali mi jiný hrnec a já nadojil tři litry, já nadojil čtyři – já nadojil pět litrů, jak tu před vámi stojím! Pode mnou louž mlíka – já se v mlíce topil! Tak jsem jim povídal: takhle se dojí!“

S tou krávou jsme si ještě pár týdnů užili své, než to tatínka s hostinským omrzelo. Potom krávu s prodělkem prodali do vuřtů řezníku novoveskému do Nové Vsi u Mladé Vožice. Ostatně u něho ještě máme řetěz, na kterém krávu odvedl.

Není to za šedesát let již promlčeno?

Všichni jsme si oddechli, když jsme se krávy zbavili. Ale ten řezník, co nám krávu prodal, dále ještě tvrdil, že kráva dojila dvanáct litrů denně.

Miličínsko - Česká Sibiř

Máme u nás Sibiř? Kde se tu vzala? Je to poněkud zamotané, tak se to pokusím trochu porozmotat.

Česká Sibiř? Konečně, proč ne? Kde ji však najdeme a hlavně, kde se tu vzala? Budeme muset cestovat daleko?

Jak se naši předkové snažili dodat si punc světovosti...

Označení „Český Merán“ se používá pro malebné údolí obklopující dvojměstí Sedlec-Prčice, neboť je nápadně podobné krajině kolem italského města Merano. Tábor si nechal říkat „Český Norimberk“ pro množství středověkých stavebních památek.

Mladé Vožice se přezdívalo „Český Solnohrad“ (Salzburg)“. Nad městem je kopec, i když Hrad dnes už jen jménem. Borotín u Tábora se kdysi nazýval „Lajpcík“ (Lipsko).

No a Miličín býval nazýván „Český Semering“, protože tvoří vstupní bránu z hornaté krajiny do rovinatějšího pražského kraje, podobně jeho rakouský jmenovec je vstupem z Alp k Vídní. Kraji Votickému směrem k Miličínu se dodnes říká „Česká Sibiř“...

Kde tedy Sibiř leží?

Vymezení České Sibiře je poměrně neurčité, ale leží zhruba v oblasti mezi... Mezivrátý. I když to zní legračně, skutečně vrch Mezivrátý se svými 713 m je nejvyšším bodem oblasti. A máme to.

Ovšem Česká Sibiř není jen jeden kopec, udává se, že se rozkládá zhruba na spojnici mezi Voticemi a Miličínem na straně jedné a na druhé spojnici mezi Neustupovem a Českým Meránem.

Je tu zima?

Podle meteorologických měření se Česká Sibiř nechová nijak anomálně. Oblast vykazuje vcelku normální teplotu s ohledem na svou zeměpisnou polohu, a především nadmořskou výšku. Přesto bývá na České Sibiři opravdu větší zima a více sněhu než v jejím okolí. Hlavní příčinou je vyvýšená poloha regionu. Během zimy se tu často „láme“ počasí, například zde přecházejí srážky z deště do sněžení.

Kde se vzal její název?

Za autora názvu Česká Sibiř bývá považován český spisovatel, novinář a politik Jan Herben. Ten pojmenování poprvé použil v roce 1907 ve fejetonu „V České Sibiři“, který vyšel nejprve v literární příloze deníku Čas a poté jako jedna z kapitol Herbenovy knihy „Hostišov“.

Ve fejetonu líčí spisovatel Herben své zážitky, kdy se s malířem Antonínem Slavičkem vydali z předjarní Prahy na kontrolu Herbenova letního sídla, a v Hostišově je čekaly závěje, mrazivý vítr a sněhová vánice. Nevědné počasí donutilo výletníky k rychlému návratu zpět do tepla.

Herben pak napsal: „Ejhle, Česká Sibiř! Sněhová poušť!“.

Jak se vůbec ocitl český novinář a spisovatel Jan Herben v tomto kraji?

Původně do Hostišova jezdil na letní byt. Když po několika letech tato možnost zanikla, rozhodl se postavit si tu vlastní letní sídlo. Koupil pozemek za kovárnou a požádal významného pražského architekta Jana Kotěru o návrh. Podle skici, kterou Herben od Kotěry dostal v lednu 1902, mu domek postavil votický stavitel Emanuel Vrzal.

„Co Kotěra navrhl, to Vrzal zvrzal“, tradovalo se pak doma u Herbenů. Mimochodem domek tu stojí dodnes. Na zdi u okna uvidíme tento verš:

„Kdyby tato chalupa ústa měla,
Pomluvy by netrpěla.
Navrh' ji Kotěra, stavěl Vrzal,
Stojí v táborském kraji,
Dobří lidé v ní přebývají!“

Ze vzpomínek spisovatele V. Vančury

„V Herbenově domku je střed kraje. Člověk sem přichází jako k nějakému hradu či rozhledně či k místu označenému v cestovních příručkách třemi hvězdičkami. Možná, že ani na průčelí, ani uvnitř není nic zvláštního, ale poutník stojí před vratky, protože to patří k věci. Samozřejmě! Kdyby byl na Náchodsku, zabrousil by k Starému Bělidlu, v končinách Herbenových musí za Herbenem. A je mu přitom blaze. Obestírá jej jakási důvěrnost, nese se jako chudý příbuzný panstvím svého pana strýce, kráčí po stopách příběhů a každý kout je pojmenován a určen a objeven a dobyt právě pro něho.

Jaký tedy div, že putující čtenář dorazil právě k mistrovu domku? Jaký div, že se mu zachtělo slyšet příběh, který velký epik zamlčel, jaký div že by rád ulovil nějakou pravdu nebo pravdičku o osobnosti svého básníka?“

Pan prezident v Hostišově

Návštěvou J. Herbena tu poctil několikrát i prezident T.G. Masaryk. Jak na setkání s ním v Hostišově v roce 1924 vzpomínala jedna zdejší dívka?

„Když byl pan prezident návštěvou u dr. Herbena, byla jsem se tam také podívat. Přála jsem si stále, abych uviděla našeho tatíčka Masaryka. Pan prezident vycházel s několika pány na procházku do hostišovských lesů. Šla jsem schválně hodně blízko a hodně hlasitě jsem pana presidenta pozdravila. Poděkoval mi, usmál se na mne a já byla šťastna, že se mi vyplnilo moje přání vidět tatíčka presidenta.“

A kniha Hostišov?

Jedná se o dvousvazkové pásmo vyprávění, vzpomínek a vyznání, črt a obrázků látkově inspirované Herbenových letním domovem v Hostišově. Slavný literární kritik F. X. Šalda jej považoval za vrchol celé Herbenovy tvorby.

Kruh se nám uzavřel, vše souvisí se vším a nic není od sebe příliš daleko

Míst s tajemnou i dávnou historií je tu nepočítaně. I mnoho slavných osobností pocházelo z tohoto chudého kraje. K tomu krásná příroda, daleké výhledy i malebná zákoutí poskytující klid a možnost rozjímání.

A na závěr?

Tak zdá se, že je vše vyřešeno. Na otázky se našly odpovědi, takže již zbývá jediné. Vydát se přímo sem a přesvědčit se na vlastní oči, že Česká Sibiř skutečně byla, je a jistojistě i nadále bude. Zvláště miličínští o tom vědí své...

Literatura:

Fiala, M. - Český Merán ve staletích
Vlasák, A. N. - Okres sedlecký v Táborsku
Habart, Č. - Sedlčansko, Sedlecko a Voticko

Teplý, F. - Paměti starožitného města Milíčína
Ohníčky mládí, roč. 1924
Internetové zdroje

Text + foto Miroslav Fiala

SDH MILIČÍN POŘADÁ

DĚTSKÝ KARNEVAL

V SOBOTU 24. LEDNA 2026
OD 13:30 HODIN
V MÍSTNÍ SOKOLOVNĚ

VSTUPNÉ: DÍTĚ 30 Kč, DOSPĚLÝ 70 Kč
OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

KLUB DŮCHODCŮ
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

TRADIČNÍ POSEZENÍ S HARMONIKÁŘEM

V MOTORESTAURANTU
ČESKÁ SIBIŘ

26.1.2026
OD 14:00

VSTUPNÉ
DOBROVOLNĚ

OBČERSTVENÍ DLE
VLASTNÍHO VÝBĚRU

SDH MILIČÍN VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

HASIČSKÝ PLES

V SOBOTU 31. LEDNA 2026
OD 20:00 HODIN V MÍSTNÍ SOKOLOVNĚ

K Tanci a poslechu zahraje kapela TOMÁŠ MAĐAR BAND

BOHATÁ TOMBOLA OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

VSTUPNÉ: 150 Kč

MASOPUST 2026

21. ÚNORA
v sokolovně

Chceš být součástí tradice, která je v
Miličíně již desítky let a prožít masopustní
vystoupení na vlastní kůži?

Přijď na zkoušku, rádi tě uvidíme!

Každé úterý od 19h
na hotelu v Miličíně

K 1. 1. 2026 je v Miličíně a přilehlých osadách nahlášeno k trvalému pobytu 894 obyvatel.

Z toho je trvale přihlášených v Miličíně - 644, Petrovicích - 72, Záhoří - 79, Malovicích - 30, Kahlovicích - 27, Nasavrkách - 15, Nových Dvorech - 12, Žibkově - 9, Reksyni - 6 obyvatel.

V loňském roce se narodilo 10 dětí a dostali tato jména – Viktor, Vítězslav, Eliška, Adam, Bedřich, Ondřej, Dominik, Štěpán, Štěpán a Jonáš.

V uplynulém roce zemřelo 11 občanů.

H. Matoušková

BLAHOPŘÁNÍ V PROSINCI

V měsíci prosinci oslavila své 90. narozeniny paní Marie Strusková z Miličína

97. narozeniny oslavila paní Marie Provazníková z Miličína. V současné době pobývá v Domově pro seniory v Bechyni. Stále si udržuje dobrou náladu a máme za úkol všechny pozdravovat. Tak tedy s radostí činíme. :)

Své 90. narozeniny oslavila paní Vlasta Horvátová ze Záhoří u Miličína

Všem přejeme hodně štěstí a pevné zdraví.

Novoroční tradice od čocky až po sny na nástěnce

Přelom starého a nového roku byl odjakživa výjimečným okamžikem. Lidé se loučí s tím, co bylo, a s nadějí hledí k tomu, co přijde. Právě proto se s příchodem nového roku pojí nejrůznější tradice a zvyky. Některé známe z dětství, jiné jsme převzali ze světa a další vznikají v posledních letech hlavně mezi mladými lidmi. Společně mají jedno: přejeme si zdraví, štěstí a spokojený nový rok.

Jídlo, které má přinést štěstí

Na Nový rok se odjakživa přikládá význam tomu, co máme na talíři. Nešlo jen o chuť, ale hlavně o symboliku.

Velmi rozšířená je čocka, která svým tvarem připomíná drobné mince. Má proto přinášet hojnost a dostatek peněz po celý rok. Tradiční je také vepřové maso prase totiž "ryje dopředu", a symbolizuje tak pokrok, posun a úspěch.

Naopak se lidé vyhýbali drůbeži, aby jim štěstí „neuletělo“. Také se vyhýbali rybám, které by mohly "uplavat pryč" i se štěstím. I dnes si mnohé rodiny tyto zvyky připomínají, někdo z přesvědčení, jiný spíš z tradice a pro dobrou náladu.

Magické a lidové zvyky

Nový rok byl v lidové tradici považován za chvíli, kdy se rozhoduje o tom, jaký celý rok bude. Proto vznikla řada drobných zvyků, které měly zajistit štěstí a klid.

Říkalo se, že by měl mít člověk u sebe peníze, aby se ho držely i v dalších měsících. Na Nový rok se také neuklízelo, nepralo a nevynášelo smetí, aby se symbolicky nevyhnalo štěstí z domu. Stejně tak se nedoporučovalo si hned první den v roce něco půjčovat, aby člověk nemusel celý rok o něco prosit nebo se zadlužovat.

Důležitý byl i samotný začátek dne a to vykročit pravou nohou, což znamenalo dobrý start a naději, že se věci budou ubírat správným směrem.

Nový rok ve světě

Zajímavé novoroční zvyky najdeme i v jiných zemích. Ve Španělsku se o půlnoci jí dvanáct hroznů, jeden na každý měsíc v roce. Každý hrozen má přinést štěstí a pohodu do daného měsíce. V Itálii lidé oblékají červené spodní prádlo, které symbolizuje lásku, radost a životní energii. Ve Skotsku se věnuje pozornost tomu, kdo jako první po půlnoci vstoupí do domu. Tato osoba má přinést štěstí celé domácnosti.

Tyto tradice ukazují, že ačkoliv se lišíme kulturou a jazykem, přání máme všude na světě velmi podobná a to zdraví, lásku a vše dobré.

Moderní novoroční zvyky dneška

K tradičním zvykům se v posledních letech přidávají i nové, moderní rituály, které jsou oblíbené hlavně mezi mladšími lidmi.

Jedním z nich je jedení hroznů pod stolem. Jde o hravou obměnu španělské tradice. V moderním pojetí má tento zvyk přinést především štěstí v lásce, někteří věří, že jim pomůže najít partnera nebo upevnit vztah. Často se tato činnost bere s nadsázkou, ale o to větší radost při ní lidé mají.

Velmi rozšířené jsou také tzv. „nástěnky snů“ (vision boardy). Jde o papírovou nebo digitální koláž, kam si lidé lepi obrázky, fotky, slova, citáty nebo symboly toho, co by si v novém roce přáli. Například zdraví, cestování, klid v rodině nebo pracovní či školní úspěchy. Smyslem je mít své cíle na očích a občas si je připomenout. Proto si je většinou vystavují na místa, které vidí každý den nebo si je dávají jako tapety na telefon či počítač.

S tím souvisí i psaní přání a cílů, někteří si je zapisují do sešitu, jiní do telefonu nebo je sdílejí s přáteli ba sociálních sítích. Nejde o povinnost dnešní doby, ale o způsob, jak si ujasnit, co bychom si přáli do nového roku přinést a co naopak nechat za sebou. Sdílení jako takové povětšinou funguje jako způsob motivace a větší potřeby, si za tím jít, když už jsem to někomu ukázal.

Stále častěji se objevuje i důraz na péči o sebe. Místo přísných předsevzetí si lidé dávají klidný začátek roku. Plánují si wellness pobyt, volné dny pro sebe, čas na zamyšlení a uspořádání myšlenek, odpočinek jako takový nebo jen tichou procházku. Smyslem je vstoupit do nového roku v pohodě a s laskavostí k sobě samým, na což se v dnešní uspěchané době často zapomíná.

Novoroční tradice se v čase mění, ale jejich podstata zůstává stejná. Připomenout si, že nový začátek je příležitostí ke změně, naději i radosti. Ať už slavíme s čockou na talíři, hrozný v ruce nebo s koláží našich přání, důležité je vykročit do nového roku s dobrým pocitem.

Novoroční vzkaz pro sebe

Nový rok nemusí začínat velkými předsevzetími.
Někdy stačí malý vzkaz pro sebe.

- V minulém roce mě nejvíc potěšilo _____
- To, co bych chtěl/a nechat v minulosti, je _____
- Z loňského roku si chci odnést hlavně _____
- V novém roce bych si přál/a víc _____
- Chci si častěji připomínat, že _____
- Udělá mi radost, když _____
- Rád/a bych více času věnoval/a _____
- V novém roce chci být víc _____ než _____
- Letos chci častěji říkat _____
- Letos si přeji hlavně _____
- Pamatuji: _____

*Možná se k těmto řádkům vrátíte za měsíce. Možná za roku.
A možná nikdy – i to je v pořádku.*

**UZÁVĚRKA MILIČÍNSKÉHO ZPRAVODAJE JE VŽDY POSLEDNÍ DEN V MĚSÍCI.
SVÉ PŘÍSPĚVKY ZASÍLEJTE S PŘEDSTIHEM.**

Vydavatel si vyhrazuje právo nezveřejnit příspěvky zaslané po datu uzávěrky.

Za příspěvky zodpovídá jejich pisatel.

UZÁVĚRKA únorového ČÍSLA JE 31.1.2026

leden - únor 2026

PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
5	6	7	8	9 20:00 Myslivecký ples	10	11
12	13	14 18:30 Zastupitelstvo	15	16	17	18
19	20	21 18:30 Zastupitelstvo	22	23	24 13:30 Dětský karneval	25
26 14:00 Tradiční posezení s harmonikářem	27	28	29	30	31 20:00 Hasičský ples SDH Miličín	1
2	3	4	5	6	7	8

Miličinský zpravodaj, měsíčník pro region Miličinska, ročník VIII., číslo 1/ 2026
periodický tisk územně samosprávného celku vydává 12x za rok Město Miličín,
Miličín 1, 257 86, IČO 00232238, MK ČR E 23911.

Vychází 10. den v měsíci.

Příspěvky zasílejte na email zpravodaj@milicin.eu.

Kulturní akce a plakáty zasílejte na email mkkm@milicin.eu.

Realizace: funprint.eu